

[OTYKAĆ *vb pf a. impf*

3 sg m praet otykał.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Wetknąć a. wtykać coś wokół czegoś; ozdobić a. ozdabiać czymś [co czym]: Przyłtroił łie ogromnie z rogi bydlęcymi/ Na Helm/ który otykał liłty dębowymi. *Paprgniazdo 907 (Linde).*

Formacje współrdzenne cf TKAC.

Cf **OBTYKAĆ, OTYKAN**

AW